

отримані результати та розділити їх за категоріями персоналу, відділами чи іншими критеріями для подальшого аналізу, виявлення слабких сторін та розробки заходів для підвищення рівня лояльності чи збереження існуючого рівня.

Для підтримки існуючого рівня лояльності персоналу та підвищення його рівня необхідно розробити такі заходи, які дозволять створити робочу атмосферу з поважним та уважним ставленням до співробітників; впровадити в банку норми організаційної справедливості; виховати у співробітників почуття гордості за роботу саме в цьому банку з даними колегами. Також важливо розробити заходи, які підвищать лояльність співробітників при підборі, адаптації, навчанні, оцінці, мотивуванні, звільненні, і в інших напрямках управління персоналом.

Список використаних джерел

1. Армстронг М. Практика управления человеческими ресурсами/ М. Армстронг. – СПб.: Питер, 2004. – 832 с.
2. Баранская С.С. Методика измерения лояльности [Электронный ресурс]/ С.С. Баранская// Психологические исследования. – 2011. – Вып. 1(45).
3. Доминьяк В. Как предсказать организационную лояльность: модель оценки / В. Доминьяк // Управление персоналом. – 2006. – № 13. – С. 62–68.
4. Харский К. В. Благонадежность и лояльность персонала / Харский К. В. – СПб. : Питер, 2003. – 496 с.

*Плигач К. Д.
асистент,
кафедра економіки
та підприємництва,
Черкаський державний
технологічний університет*

СУТНІСТЬ МЕТОДІВ ДІАГНОСТИКИ ЕКОНОМІЧНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОЇ ГАЛУЗІ

Однією з провідних галузей економіки України є сільське господарство, на що вказують наступні статистичні дані: виготовлення 18% ВВП країни, забезпечення робочими місцями чверть населення України [1]. Наявність значного

потенціалу у розвитку сільськогосподарського сектору економіки України підтверджується наступним: площа сільськогосподарських угідь України складає п'яту частину території угідь інших європейських країн; на одного жителя України припадає 0,8 га земель сільськогосподарського призначення, зокрема 0,67 га ріллі (для порівняння, середні показники по країнах ЄС дорівнюють 0,38 та 0,22 га відповідно); питома вага ріллі у світових обсягах складає 2,3% [2]. Однак, на сучасному етапі необхідною передумовою ефективного використання наявного економічного потенціалу галузі є раціональність та обґрунтованість вибору методів його діагностування. Тому, актуальності набуває систематизація існуючих методів діагностики потенціалу підприємств та вибір найоптимальніших для сільськогосподарської галузі.

Методика проведення економічної діагностики підприємства означає послідовне використання сукупності прийомів та напрямків застосування певних методів дослідження, які прийнято поділяти на загальнонаукові та конкретні. Науковий метод є способом, підходом до досліджуваних явищ, спланованим способом наукового пізнання дійсності та виявлення істини [3, с. 214].

Зважаючи на значну кількість напрацювання у сфері методів діагностики економічного потенціалу підприємства, класифікація даних методів здійснюється науковцями за різними ознаками (рис. 1).

Варто зазначити, що не існує універсального набору методів для діагностики економічного потенціалу підприємства. Їх вибір залежить від особливостей господарювання підприємства (організаційно-правової форми, виду діяльності, форми власності тощо). На думку автора, при діагностиці економічного потенціалу з позиції дослідження окремих його складових доцільним є використання як формалізованих, так і неформалізованих методів.

Так, для дослідження матеріально-ресурсного (фінансового, ресурсного) потенціалу доцільним є використання формалізованих, математичних, критеріальних методів діагностики (зокрема, індексного та балансового методів, факторного аналізу, методу групування) для розрахунку одного або декількох значень показників з метою формування остаточної оцінки.

Для оцінювання природного потенціалу (земельного, кліматичного, біологічного, екологічного) ефективним є використання наступних методів: метод порівнянь, індексний метод, кореляційний, факторний аналіз, аналітичні таблиці тощо. Експертні методи є прийнятними при оцінюванні інтелектуального (інноваційного, кадрового) та інфраструктурного (логістичного, маркетингового, організаційного, управлінського тощо). Окрім експертних можна застосовувати матричні методи (SWOT-аналіз), які дають змогу оцінити рівень потенціалу підприємств певного регіону в цілому.

Рис. 1. Класифікація методів діагностування економічного потенціалу підприємства

Джерело: складено автором за даними [3 с. 217-218]

Отже, якість здійснення діагностики економічного потенціалу підприємств сільськогосподарської галузі характеризується сукупністю відповідних показників діяльності підприємств на ринку. На сьогодні не існує єдиного переліку методів

для діагностики економічного потенціалу підприємств. Вибір відповідних критеріїв залежить від об'єкта діагностики, умов його функціонування на ринку, досліджуваній складових економічного потенціалу.

Список використаних джерел

1. Офіційний сайт Міністерства аграрної політики та продовольства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://minagro.gov.ua>
2. Офіційний сайт Земельної спілки України, Зарубіжний досвід: ринок земель сільськогосподарського призначення і перспективи його застосування в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://zsu.org.ua>
3. Парфентьева О. Г. Методичні підходи до економічної діагностики потенціалу розвитку підприємств / О. Г. Парфентьева // Вісник Харківського національного аграрного університету ім. В. В. Докучаєва. Сер. : Економічні науки. – 2013. – № 5. – С. 214–221

*Полозова Т.В.
д. е. н., доцент,
кафедра економічної кібернетики та
управління економічною безпекою,
Харківський національний
університет радіоелектроніки*

АНАЛІЗ РЕЙТИНГОВИХ ПОЗИЦІЙ СТРАХОВИХ КОМПАНІЙ НА МІЖНАРОДНОМУ РИНКУ

Розвиток світового ринку страхування прямо залежить від актуальних економічних тенденцій у світовій економіці. Сучасний стан розвитку економіки України супроводжується низкою факторів, що негативно впливають на економічну активність суб'єктів господарювання на ринку (геополітичні події, фінансова нестабільність, недосконалість законодавчої бази). При цьому прискорення темпів євроінтеграційних процесів обумовлює необхідність забезпечення конкурентоспроможності страхових компаній на національному та міжнародному ринках. У таких умовах актуальним є питання аналізу рейтингових позицій страхових компаній, що є індикатором рівня їх конкурентоспроможності.

Питанням аналізу сучасного стану страхового ринку та дослідження особливостей функціонування підприємств страхового сектору присвятили свої роботи такі науковці, як: О.В. Козьменко, С.М. Козьменко, Т.А. Васильєва [1], В. В. Матвєєв, О. М. Гайдаржийська, В. П. Отрошко [2], О. І. Мельник, Л. А. Кульбачна, М. С. Жулім [3], Г. М. Пурій [4] та інші. Проте результати наукового пошуку свідчать про недостатню увагу проблемі аналізу рейтингових позицій страхових компаній на міжнародному ринку.